

U S T A W A

z dnia 2018 r.

o zmianie niektórych ustaw w związku z rozwojem płatności elektronicznych¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201 z późn. zm.²⁾) art. 61a otrzymuje brzmienie:

„61a. § 1. Organ podatkowy zapewnia możliwość dokonywania zapłaty podatków, opłat, niepodatkowych należnościach budżetowych, opłaty skarbowej oraz opłat, o których mowa w przepisach o podatkach i opłatach lokalnych, w formie bezgotówkowej przy użyciu innego instrumentu płatniczego, w tym instrumentu płatniczego, na którym jest przechowywany pieniądz elektroniczny.

§ 2. Wymóg, o którym mowa w § 1 nie dotyczy podatków i opłat pobieranych przez inkasentów.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2016 r. poz. 1827 oraz z 2017 r. poz. 624, 1273 i 1529) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zapłaty opłaty skarbowej dokonuje się w kasie właściwego organu podatkowego lub na jego rachunek lub w formie bezgotówkowej za pomocą instrumentów płatniczych, o których mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U. z 2016 r. poz. 1572 i 1997 oraz z 2017 r. poz. 1089).”.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1201 i 1475) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 67 § 1 wyrazy „art. 68 § 1” zastępuje się wyrazami „art. 71g § 1”;
- 2) uchyla się art. 68;
- 3) po art. 71c dodaje się art. 71d i art. 71e w brzmieniu:

„Art. 71d. § 1. Zobowiązany może zapłacić organowi egzekucyjnemu egzekwowaną należność pieniężną wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia należności w terminie,

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej oraz ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone z Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, z 2017 r. poz. 648, 768, 935, 1537 i 1649.

kosztami upomnienia oraz kosztami egzekucyjnymi. Przepisy art. 71f § 2 oraz art. 71g § 1 i 3 stosuje się odpowiednio.

- § 2. Zapłata organowi egzekucyjnemu egzekwowanej należności pieniężnej wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia należności w terminie, kosztami upomnienia oraz kosztami egzekucyjnymi, o której mowa w § 1, nie stanowi realizacji środka egzekucyjnego.

Art. 71e. Za termin zapłaty egzekwowanej należności pieniężnej wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia należności w terminie, kosztami upomnienia oraz kosztami egzekucyjnymi uważa się:

- 1) przy zapłacie gotówką - dzień zapłaty gotówki;
- 2) w obrocie bezgotówkowym - dzień obciążenia rachunku bankowego zobowiązanego, rachunku zobowiązanego w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej lub rachunku płatniczego zobowiązanego w instytucji płatniczej lub instytucji pieniądza elektronicznego na podstawie polecenia przelewu, albo w przypadku zapłaty za pomocą innego niż polecenie przelewu instrumentu płatniczego - dzień uzyskania potwierdzenia autoryzacji transakcji płatniczej w rozumieniu art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych.”;

4) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu:

„Rozdział 1a

Egzekucja z pieniędzy

Art. 71f. § 1. Organ egzekucyjny stosuje egzekucję z pieniędzy poza siedzibą urzędu przez pobranie egzekwowanej należności pieniężnej wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia należności w terminie, kosztami upomnienia oraz kosztami egzekucyjnymi, po ustnym wezwaniu zobowiązanego do zapłaty tych należności.

§ 2. Egzekutor lub poborca skarbowy pobiera egzekwowaną należność pieniężną wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia należności w terminie, kosztami upomnienia oraz kosztami egzekucyjnymi w formie:

- 1) gotówkowej;

2) bezgotówkowej przy użyciu instrumentu płatniczego innego niż polecenie przelewu, jeżeli poborca skarbowy lub egzekutor dysponuje odpowiednim urządzeniem do autoryzacji transakcji płatniczych przy użyciu danego instrumentu płatniczego.

§ 3. Wydatki związane z przekazaniem przez pracownika organu egzekucyjnego, działającego w ramach państwowej jednostki budżetowej, egzekwowanej należności pieniężnej wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia należności w terminie, kosztami upomnienia oraz kosztami egzekucyjnymi, na rachunek depozytowy tego organu, są pokrywane z budżetu państwa.

§ 4. W przypadku pobrania w sposób określony w § 2 pkt 2, koszty związane z przekazaniem egzekwowanej należności pieniężnej wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia należności w terminie, kosztami upomnienia oraz kosztami egzekucyjnymi na rachunek bankowy organu egzekucyjnego ponosi zobowiązany, o czym przed pobraniem organ egzekucyjny jest obowiązany go poinformować.

Art. 71g. § 1. Jeżeli egzekutor lub poborca skarbowy pobiera egzekwowaną należność pieniężną wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia należności w terminie, kosztami upomnienia oraz kosztami egzekucyjnymi poborca skarbowy lub egzekutor wystawia pokwitowanie pobrania.

§ 2. Egzekucja z pieniędzy jest zastosowana z chwilą wystawienia pokwitowania pobrania.

§ 3. Pokwitowanie pobrania wywiera ten sam skutek prawny, co pokwitowanie wierzyciela. Za pokwitowaną należność pieniężną organ egzekucyjny ponosi odpowiedzialność wobec wierzyciela.

§ 4. Do czynności egzekucyjnych, o których mowa w § 1 i art. 71f, nie stosuje się przepisów art. 53.

§ 5. W przypadku odebrania pieniędzy w wyniku przeszukania pomieszczeń i schowków, środków transportu oraz odzieży, teczek, waliz i podobnych przedmiotów stosuje się odpowiednio przepis § 2-4.

§ 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, zakres danych zawartych w pokwitowaniu pobrania, oraz szczegółowy sposób pobrania należności pieniężnych, mając na względzie

potrzebę ujednoczenia zasad pobierania tych należności przez organy egzekucyjne, a także pouczenia zobowiązanych o skutkach zastosowanej egzekucji z pieniędzy.”;

5) po art. 115a dodaje się art. 115aa w brzmieniu:

„Art. 115aa. W przypadku zapłaty organowi egzekucyjnemu egzekwowanej należności pieniężnej wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia należności w terminie, kosztami upomnienia oraz kosztami egzekucyjnymi, o której mowa w art. 71d, przepisy art. 115 stosuje się odpowiednio.”;

6) wprowadza się przepis przejściowy:

„Art. x. Do egzekucji z pieniędzy zastosowanej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 68 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U. z 2016 r. poz. 1572 i 1997 oraz z 2017 r. poz. 1089) po art. 59g dodaje się art. 59ga w brzmieniu:

"Art. 59ga 1. Przedsiębiorca przyjmujący zapłatę w lokalu przedsiębiorstwa lub pojeździe wykorzystywanym do świadczenia usług transportu pasażerskiego, prowadzący działalność gospodarczą wskazaną w wykazie zawartym w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3, zapewnia możliwość dokonywania zapłaty, w tym lokalu lub pojeździe przy użyciu co najmniej jednego powszechnie akceptowanego instrumentu płatniczego w formie elektronicznej.

2. Obowiązek określony w ust. 1 nie dotyczy przedsiębiorców, nieobjętych obowiązkiem albo zwolnionych z obowiązku, o którym mowa w art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2017 r. poz. 1221).

3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wykaz rodzajów działalności gospodarczych podlegających obowiązkowi, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając interes publiczny, sytuację budżetu państwa oraz koszty akceptacji instrumentów płatniczych."

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni miesiący od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 4, który wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,

LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

DYREKTOR DEPARTAMENTU PRAWNEGO

radca prawny Dorota Chlebosz

UZASADNIENIE

Celem projektu jest upowszechnienie stosowania płatności bezgotówkowych i zastąpienie części transakcji gotówkowych transakcjami elektronicznymi (kartowymi, przelewami elektronicznymi itp.). Ponadto, zagwarantowanie konsumentom prawa do płatności bezgotówkowych w punktach handlowo-usługowych.

Uzasadnienie do poszczególnych propozycji zmian:

Art. 1 - ordynacja podatkowa

Zmiany w ustawie z dnia z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja Podatkowa przewidują ułatwienia w przyjmowaniu oraz obowiązek zapewnienia możliwości płatności bezgotówkowych w instytucjach administracji publicznej za opłaty i podatki. Chodzi tu o możliwość dokonywania zapłaty podatków, opłat, niepodatkowych należnościach budżetowych, opłaty skarbowej oraz opłat w organach podatkowych, o których mowa w przepisach o podatkach i opłatach lokalnych.

Art. 2 - opłata skarbową

Zmiana ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej ma na celu wprowadzenie obowiązku zapewnienia przez podmioty publiczne możliwości dokonywania zapłaty należności różnego rodzaju, w tym należności podatkowe, w formie bezgotówkowej. Wykonanie tego obowiązku może polegać na umieszczeniu odpowiedniego urządzenia lub aplikacji do autoryzacji transakcji płatniczych w miejscu przyjmowania płatności gotówkowych przez podmiot publiczny. Obowiązek może być również wykonany na podstawie umowy zawartej z osobą trzecią, która świadczy usługi płatnicze w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, prowadzi zastępczą obsługę kasową. Zakres przedmiotowy ustawy jest bardzo szeroki i obejmuje organy administracji rządowej i samorządowej oraz podmioty inne niż organ administracji rządowej i samorządowej, wykonujące zadania z zakresu administracji publicznej. Przepis jest neutralny technologicznie i uwzględnia zastosowanie równych instrumentów płatniczych, jak karty płatnicze czy BLIK. Wyposażenie urzędów w terminale płatnicze zapewniane jest nieodpłatnie w ramach Programu upowszechnienia płatności bezgotówkowych w administracji realizowanego przez Krajową Izbę Rozliczeniową we współpracy z Ministerstwem Rozwoju.

Art. 3 - egzekucja

Zmiana zaproponowana do ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji o postępowaniu egzekucyjnym w administracji ma na celu umożliwienie zapłaty dochodzonych w egzekucji należności pieniężnych za pomocą kart płatniczych, czy też aplikacji elektronicznych w sposób dobrowolny bądź w ramach egzekucji z pieniędzy. Zgodnie z obowiązującymi przepisami w ramach egzekucji z pieniędzy możliwe jest jedynie uregulowanie należności gotówką. Mając na względzie, iż obecnie korzystanie z gotówki, a co za tym idzie, posiadanie gotówki jest coraz mniej powszechne, w celu zapewnienia sprawnej i efektywnej egzekucji w ramach egzekucji z pieniędzy należy umożliwić regulowanie należności za pośrednictwem kart płatniczych bądź aplikacji elektronicznych.

Wprowadzenie powyższego rozwiązania jest korzystne dla zobowiązanych. Umożliwienie uregulowania należności za pośrednictwem karty płatniczej lub aplikacji elektronicznej, w ramach egzekucji z pieniędzy, czy też dobrowolnej zapłaty organowi egzekucyjnemu, w wielu przypadkach zapobiegnie stosowaniu przez organ egzekucyjny dolegliwych i kosztownych dla zobowiązanego innych środków egzekucyjnych. W przypadku uregulowania należności za pośrednictwem karty płatniczej lub aplikacji elektronicznej organ egzekucyjny nie zastosuje wobec zobowiązanego środków egzekucyjnych w postaci np. zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego, którego realizacja może dotkliwie wpłynąć na stosunki majątkowe zobowiązanego.

Uwzględniając zatem potrzebę wprowadzenia przepisów umożliwiających zapłatę przez zobowiązanego egzekwowanych należności pieniężnych za pośrednictwem karty płatniczej lub aplikacji elektronicznej, dokonano w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (art. 71f i art. 71g) zmiany przepisów regulujących egzekucję z pieniędzy, dotychczas uregulowanej w art. 68 ww. ustawy. Rozwiązania te w znaczący sposób usprawnią pracę w terenie pracownika obsługującego organ egzekucyjny. Z uwagi jednak na to, że przepisy art. 68 ww. ustawy w obowiązującym brzmieniu wywołują szereg wątpliwości co do stosowania tego środka egzekucyjnego, w projekcie ustawy zaproponowano uregulowanie tego środka egzekucyjnego w sposób kompleksowy, uwzględniający również możliwość uregulowania przez zobowiązanego w formie bezgotówkowej egzekwowanych należności pieniężnych, na ustne wezwanie organu egzekucyjnego. Ograniczenie projektowanych zmian jedynie do regulacji dotyczących bezpośrednio elektronicznego sposobu regulowania należności mogłoby powodować

wątpliwości interpretacyjne w odniesieniu do skutków tak dokonanej wpłaty np. w zakresie przerwania biegu terminu przedawnienia, czy też terminu, w jakim to przerwanie nastąpiło.

W świetle powyższego w proponowanym art. 71f i art. 71g ww. ustawy uregulowano: możliwe sposoby zapłaty (gotówkowy i bezgotówkowy), sposób pokrywania wydatków związanych z przekazaniem przez pracownika organu egzekucyjnego, działającego w ramach państwowej jednostki budżetowej, egzekwowanej należności pieniężnej wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia należności w terminie, kosztami upomnienia oraz kosztami egzekucyjnymi, na rachunek depozytowy organu egzekucyjnego. Doprecyzowano również termin zastosowania egzekucji z pieniędzy oraz zasady wystawiania pokwitowania pobrania pieniędzy. Rozwiązania te mają umożliwić nie tylko bezgotówkową egzekucję z pieniędzy, lecz również sporządzenie pokwitowania pobrania pieniędzy w sposób zautomatyzowany.

Podkreślenia wymaga również kwestia, że możliwość regulowania należności pieniężnych w sposób bezgotówkowy nie powinna być ograniczana jedynie do środka egzekucyjnego. Zobowiązany powinien mieć również możliwość dobrowolnego uregulowania w formie bezgotówkowej należności pieniężnych dochodzonych w toku egzekucji administracyjnej w celu zapobieżenia negatywnym skutkom stosowania przez organ egzekucyjny środków egzekucyjnych (środków przymusu).

Wprowadzono więc również przepisy regulujące, w sposób wyraźny, możliwość dobrowolnej zapłaty organowi egzekucyjnemu przez zobowiązanego (art. 71d). Dotychczasowe przepisy ww. ustawy regulowały tę kwestię wyłącznie w sposób pośredni. Przepis art. 64 § 8 ww. ustawy przewiduje bowiem, że zapłata egzekwowanej należności po dokonaniu czynności egzekucyjnych nie zwalnia z obowiązku uiszczenia opłaty manipulacyjnej oraz opłat za czynności egzekucyjne i wydatków egzekucyjnych.

W odniesieniu do dobrowolnej zapłaty przez zobowiązanego - w formie gotówkowej lub bezgotówkowej - doprecyzowano, że nie stanowi ona realizacji środka egzekucyjnego. Konieczne będzie w takim przypadku wystawienie pokwitowania pobrania, które wywiera ten sam skutek prawny, co pokwitowanie wierzyciela, a za pokwitowaną należność pieniężną organ egzekucyjny ponosi odpowiedzialność wobec wierzyciela. W razie dobrowolnej wpłaty przez zobowiązanego organ egzekucyjny stosuje zasady podziału kwoty uzyskanej z egzekucji określone w art. 115 ww. ustawy (art. 115aa).

Art. 4 - usługi płatnicze

W celu zapewnienia konsumentom prawa do płatności bezgotówkowych, równoważnego z prawem do płatności gotówkowych, należy wprowadzić zapisy gwarantujące to prawo konsumentom. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych wprowadzono przepis zobowiązujący przedsiębiorców, dokonujących sprzedaży w lokalu przedsiębiorstwa do zapewnienia możliwości dokonywania na ich rzecz płatności za pomocą instrumentów płatniczych umożliwiających dokonywanie płatności bezgotówkowych. W tym celu podmioty te obowiązane są dysponować odpowiednimi urządzeniami do autoryzacji transakcji płatniczych. Przepis dotyczy wprowadzenia obowiązku przyjmowania przez przedsiębiorcę płatności przynajmniej jednego, bezgotówkowego, elektronicznego i powszechnie akceptowanego instrumentu płatniczego. Intencją przepisu jest uniknięcie sytuacji, gdy bezgotówkowym instrumentem płatniczym ma charakter nieelektroniczny i nie jest wykorzystywany powszechnie.

Pomimo, iż w ostatnich latach obrót bezgotówkowy w naszym kraju rozwija się dynamicznie, a korzystanie z rachunków płatniczych oraz bezgotówkowych instrumentów płatniczych do regulowania codziennych płatności staje się coraz powszechniejsze, to jednak dystans, jaki dzieli nasz rynek od poziomu rozwoju obrotu bezgotówkowego w innych krajach Unii Europejskiej, jest nadal bardzo znaczny. Również pomimo dynamicznego rozwoju rynku innowacyjnych instrumentów i usług płatniczych, do których w szczególności należą karty zbliżeniowe i płatności mobilne, zastępujące płatności gotówkowe, w ciągu ostatnich 6 lat wartość banknotów i monet w polskiej gospodarce niemalże podwoiła się (obecnie wartość obiegu gotówkowego w Polsce wynosi blisko 180 mld złotych. Jeśli spojrzeć na strukturę płatności dokonywanych przy użyciu kart płatniczych i innych instrumentów, to ciągle widać bardzo dużą przewagę transakcji gotówkowych nad bezgotówkowymi. Gotówka - w nadmiernych ilościach - jest hamulcem gospodarki. Koszt obsługi gotówki jest szacowany na poziomie 1% PKB, co by wskazywało na fakt, iż polska gospodarka traci rocznie kilkanaście miliardów zł z tego powodu. W celu dalszego, dynamicznego rozwoju obrotu bezgotówkowego w Polsce niezbędne są wzmocnione działania wielu podmiotów zmierzające przede wszystkim do wzrostu ubankowienia, liczby posiadanych i wykorzystywanych bezgotówkowych instrumentów płatniczych a także rozwoju infrastruktury akceptacji. W miejscach, gdzie dotąd nie było akceptacji bezgotówkowych instrumentów płatniczych oraz w celu zwiększenia używalności tych instrumentów opracowywany jest przez instytucje rynku finansowego zestaw działań

wspierających rozwój płatności elektronicznych. Działania takie będą realizowane np. w ramach projektu budowy Funduszu Wsparcia Obrotu Bezgotówkowego. Projekt zakłada sfinansowanie infrastruktury płatniczej dla 600 tys. przedsiębiorców, którzy obecnie nie akceptują płatności bezgotówkowych.

Ze względu na specyfikę płatności elektronicznych (pozostawianie śladu w systemie bankowym), mogą one posłużyć jako jedno z narzędzi do zwalczania szarej strefy. Płatności gotówkowe, w przeciwieństwie do elektronicznych, nie pozostawiają śladu, umożliwiając ukrycie transakcji. W efekcie mogą prowadzić do powstawania szarej strefy, nawet w sytuacji, gdy jedna strona transakcji (najczęściej osoba dokonująca płatności gotówkowej) nie jest tego świadoma (tzw. „pasywna” szara strefa). Tym samym wprowadzenie regulacji zmniejszającej rolę gotówki w gospodarce na rzecz płatności elektronicznych może przyczynić się do ograniczenia szarej strefy w gospodarce i – w efekcie – do zwiększenia dochodów sektora finansów publicznych oraz poprawy sytuacji konkurencyjnej uczciwych przedsiębiorstw.

Ocena przewidywanego wpływu projektowanej regulacji na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt ustawy będzie miał pozytywny wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. Projektowane przepisy - w odniesieniu do wszystkich czterech nowelizowanych ustaw - w rzeczywistości przekładają się na większe przychody przedsiębiorców - powiększenie puli klientów preferujących płatności z wykorzystaniem elektronicznych instrumentów płatniczych, w tym rozwiązań innowacyjnych, szybkie i bezpieczne procesowanie płatności. Dodatkowo firmy generują oszczędności i mniejsze koszty oraz oszczędzają czas – pracownicy redukują czas spędzony na rozliczaniu gotówki i nie muszą przewozić utargu do banku. To samo dotyczy użycia elektronicznych instrumentów płatniczych w odniesieniu do opłat i należności wobec organów podatkowych i egzekucyjnych. Według wyników badań¹ aż 59% przedsiębiorców jest zdania, że przyjmowanie płatności bezgotówkowych wzmacnia konkurencyjność firmy. Zmniejszenie kosztów prowadzenia działalności gospodarczej przez MŚP, będzie stymulowało ich rozwój. To samo badanie wskazuje, że głównymi powodami rozpoczęcia przez firmy obsługi płatności bezgotówkowych była presja ze strony klientów i chęć bycia nowoczesną firmą. Ponad połowa akceptantów spośród mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich

¹ Postawy i zachowania przedsiębiorców z sektora MŚP wobec obrotu bezgotówkowego, Fundacja Rozwoju Obrotu Bezgotówkowego, Ipsos, 2017

przedsiębiorców dostrzega korzystne zmiany w obsłudze płatności w ostatnich 3 latach - przede wszystkim niższych kosztów rozliczeń transakcji bezgotówkowych.

Proponowane zmiany w sposób istotny przyczynią się to do ułatwienia funkcjonowania MŚP.

Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1), wobec czego nie podlega notyfikacji.

Zgodnie z § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt rozporządzenia nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, z chwilą skierowania projektu do uzgodnień międzyresortowych, przedmiotowy projekt został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego ds. gospodarki oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.